

[Finansministeren.]

Stand, vil jeg underskrive, naar som helst dette Spørgsmaal kommer frem. Ogsaa jeg finder, at det er uforholdsmæssigt dyrt Byggeri. Der er ikke andre end Byggeudvalget, som har Ansvaret for dette Byggeri. Om det er det ærede Medlem, der talte her, eller andre Medlemmer af Byggeudvalget, tør jeg ikke udtale mig om. Det ærede Medlem mente at kunne konstatere, at det var ikke ham, men de andre Medlemmer af Byggeudvalget, som havde ment, at det skulde gøres, hvad det ærede Medlem vilde dokumentere ved en Protokoplæsning, hvoraf fremgik som det ærede Medlems Mening, at man ikke skulde have gjort det. Men det er i og for sig mindre betydningsfuldt. Det, at fordele Sol og Vind lige mellem Byggeudvalgets Medlemmer med Hensyn til, hvem der har Ansvaret eller Æren, er i alt Fald noget, jeg ikke skal beskæftige mig med. Men at anvende 100 000 Kr. til at gøre en Tjenestebolig i Stand maa kaldes et uforholdsmæssigt dyrt Byggeri, det er af den Slags Kendsgerninger, man ikke let kan komme udenom. Naar det ærede Medlem mente at kunne afsvække denne Sag ved at fortælle, at han selv havde købt nogle Havestole, maa jeg sige, at jeg lader mig ikke imponere af Købet af nogle Havestole, og det tror jeg heller ikke andre gør. Det er sikkert meget smukt af det ærede Medlem, men jeg tror ikke, det kan gøre noget Indtryk ved Vurderingen af, om det er et uforholdsmæssigt dyrt Byggeri eller ej.

Det ærede Medlem ønskede nu, at der skulde foretages en dybtgaaende Undersøgelse af Sagen. Jeg for mit Vedkommende skal naturligvis ikke paa nogen Maade udtale mig imod, at der foretages en Undersøgelse af saa dybtgaaende Art, som noget Menneske kan ønske. Jeg har ikke noget Ønske om, at ikke alt bliver opklaret og oplyst i denne Sag som i alle andre, der har med Statens Økonomi at gøre. Det forekommer mig dog ikke, at Sagen i Øjeblikket foreligger ganske uoplyst. Den har, som sagt, været til Behandling i Hovedrevisoratet, og der foreligger adskillige Oplysninger i den Beretning, som Hovedrevisoratet har afgivet. Det er ikke trykt alt sammen i Statsrevisorernes Beretning, hvad jeg beklager, og hvad jeg for øvrigt ogsaa tror, at Hovedrevisoraterne vilde beklage, hvis de fik Lejlighed til at udtale sig derom. Der foreligger i Virkeligheden den Udveksling af Synspunkter, der har ført til, at Hovedrevisoraterne har gjort de Be-

mærkninger, der er trykt. Sagen er ikke begyndt at debatteres i dette Øjeblik, den er debatteret i Skrivelser mellem Hovedrevisoratet og Højskolen, Ingeniørerne, Arkitekterne, og hvem det nu kan være, paa et tidligere Tidspunkt. Derefter har Sagen været i Statsrevisoratet, som henviser til, at man tidligere har kritiseret Landbohøjskolen Byggeri, nemlig i Statsrevisorernes Betænkning for 1921—22. Derefter har Sagen været behandlet i Folketingsudvalget angaaende Statsrevisorernes Betænkning, og dette har ganske enstemmigt, uden Hensyn til Parti, givet Tilslutning til de Synspunkter, der er fremsat. Det viser altsammen, at denne Sag ikke er til en første Behandling i den Forstand, at den ikke har været til Drøftelse og Behandling før. Jeg mener i Virkeligheden, at den nu er kommet til den afsluttende Behandling, men jeg skal naturligvis ikke modsætte mig, at der foretages en lang Række Undersøgelser, hvis det er nødvendigt. Men hvis det ærede Medlem har ment, at Sagen nu først skulde til Behandling, og at den ikke var undersøgt før, vil jeg tillade mig at gøre Indsigelse derimod. Sagen har været til udførlig Drøftelse og Behandling tidligere, og det, der foreligger her, er det koncentrerede Resultat af alle stedfundne Undersøgelser i de Institutioner og Dele af Lovgivningsmagten, der hidtil har haft med Sagen at gøre.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, ikke fordi jeg tror, jeg behøver at tage Hovedrevisoratet i Forsvar med Hensyn til dets Arbejde — jeg tror, Hovedrevisoratet er tilstrækkelig godt til at kunne forsvare sig selv —, men fordi jeg er den Embedsmand, som Hovedrevisoratet i Øjeblikket har til at tage Ordet paa Rigsdagen, hvis der skal tages til Orde overfor Angreb, der rettes mod det. Og jeg vil sige, at jeg anser det for et fuldkommen uberettiget Angreb, der her er rettet mod Hovedrevisoratet.

Ellinger: Til den højtærede Minister skal jeg sige, at denne sidste Bemærkning saavel som en Række andre Bemærkninger jo ikke er andet end Talemaader, og det kan ikke nytte, at man tror, man kan klare en Sag med Talemaader. Man maa have Sagerne selv frem, disse Talemaader spiller ingen som helst Rolle. Det er mig ganske ufatteligt, at Ministeren nu vil staa og nævne igen de Summer, der er anvendt til Byggeriet paa „Roelighed“ og andre Steder. Hvad betyder de Tal? Det, som det kommer an paa, er, om det, der er sket, er berettiget eller uberettiget, om det er med